

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De gloria & cultu B. Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

ginem, & Sanctos omnes, quos laudatis, quoniam non tantum illis prodest nostra laudatio, quam nobis eorum imitatio. Unde Sponso magis placet imitator devotus, quam laudator otiosus; tamen vera laudatio cordis imitatio est operis. Virgo ergo, quomodo hæc obsequia hæctenus præstiteris, & præbere deinceps velis. Colloquium ad Christum.

MEDITATIO II.

DE GLORIA ET CVLTV B. VIRGINIS.

Præludium primum est, B. Virginem super omnes Sanctas elevatam, & à SS. Trinitate coronatam intueri, prout per se in imaginibus cernitur.

Præludium secundum est, petere gratiam, ut dignitate & gloriam hujus SS. Virginis clarè cognoscere, eamque imitari par est, venerari & amare possis.

Punctum I.

Considera I. Ad quantam gloriam SS. Virgo à DEO creata; si enim mensura gloriæ respondet gratiæ mensura gratia verò B. Virginis in primo instanti Conceptionis major fuit, quàm omnium Hominum & Angelorum simul factorum, eaque singulis momentis duplicata fuit (ut P. Francisco Suarez fusè probavit, idque sibi gratum fuisse, etiam per P. Martinum Gutierrez eadem SS. Virgo significari potest) quis comprehendere poterit magnitudinem gratiæ, & que adeò etiam gloriæ ab eadem obtentæ: ut adeò merito eidem applicetur illud Prov. 30. *Multa Filia* (seu Sancti) *congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.*

Considera II. Si æquissimum videtur, ut alij Sancti propter Sapientiam, Dignitatem, & Sanctitatem singulari modo in medio colantur, & amentur, quantò majori cultu & amore hæc SS. DEI Matrem, quæ omnes Sanctos etiam simul sumptis longissimè suis dotibus superat, profecui debeas; maxime cum ipsa Ecclesia cum Theologis suis exemplo præcedens eidem specialem Hyperdulix cultum attribuit.

Considera III. Quomodo hæctenus tu quoad hunc cultum & amorem te gesseris, & gerere deinceps velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. In quibus Officijs verus Cultus Marianus
 consistat, in sequentibus videlicet 1. in magna estimatione
 de illa concepta, ita ut exclames cum S. Anselmo de Concept.
*Nihil tibi, Domina, aequale, nihil comparabile; omne
 enim, quod est, aut supra, aut infra te est. Quod supra te
 est, solus DEVS est: quod infra te est, omne, quod DEVS non
 est.* Hinc S. Bonaventura in Speculo B. V. dicere aulus est:
*Ipsa est, quae maiorem facere DEVS non potest: Maiorem fa-
 cere Mundum posset DEVS, Maiorem Matrem, quam Matrem
 DEI facere non potest.* 2. In filiali fiducia juxta S. Bernar-
 di monitum: *In periculis, in angustiis, in rebus omnibus
 MARIAM cogita, MARIAM invoca, non recedat à cor-
 de, non recedat ab ore.* Nam, ut S. Anselmus c. 6. de excell.
 Virginis ait, *Velocior interdum est salus memorato nomine
 Virginis, quam invocato nomine Filij; non quod ipsa major
 & potentior sit (nec enim ipse magnus & potens est per eam,
 sed illa per ipsum) sed quia, etsi merita invocantis non me-
 rentur, ut exaudiatur; merita tamen Matris intercedunt,
 ut exaudiatur.* 3. In studiosa Imitatione, ad quam S.
 Hieronymus ser. de Assumpt. hortatur dicens: *Igitur dile-
 ctissimi, amate MARIAM, quam colitis, colite, quam ama-
 tis; quae tunc vere colitis, & amatis, si imitari velitis ex to-
 ta corde, quam amatis.* In quibus autem virtutibus speciali-
 ter imitari debeamus, breviter S. Bernardus to. 1. in deprec.
 ad B. V. indicavit dicens: *Tu virtutum omnium speciosis
 veras floribus, inter quos pulcherrimos tres miramur in te;
 hi sunt, quorum odore totam domum DEI replet, O MARIA,
 viola humilitatis, lilium castitatis, rosa charitatis.* 4.
 In constanti Generatione per varias laudes, jejunia, castiga-
 tiones carnis, peregrinationes, opera misericordiae illius
 nomine praestita; ad quam venerationem S. Bernardus ser. de
 aequeductu sequentibus verbis hortatur: *Totis medullis cor-
 demur, quia sic est voluntas ejus, qui omnia nos habere vo-
 luit per MARIAM.* 5. In cultus Mariani propagatione:
 rogando scilicet DEVM, ut hunc cultum magis in dies au-
 geri sinat: excitando alios tum in concionibus, tum in pri-
 vata

vata conversatione, quæ verbo, quæ exemplo ad cultum
quàm plurimos tam Defunctos, quàm viuentes iuvando,
ad Cælum veniant; ibique hanc gloriosissimam Cæli Reg-
nam modo perfectissimo laudent, & venerentur; quod cum
& hoc obsequium ei gratissimum sit futurum, colligitur
præmio, quod promittit illud præstantibus; dum ait: *Quæ
me elucidunt, & vitam æternam habebunt.* Eccl. 24. Hæc
meritò Sacerdos, quantò meliorem habet occasionem hæc
Officij præstandi, tantò ferventiùs id suscipere, atque
illa Christi Matt. 5. verba paucis mutatis applicare debet.
*Sic luceat lux vestra (verbi & exempli) coram hominibus
ut & videant opera vestra bona. & glorificent Patrem vestrum
(& Matrem) qui in cælis est.*

Considera II. Si minima obsequia sæpe tam liberè
compensavit hæc Virgo Sanctissima, quantas gratias imp-
tratura, quor beneficia collatura, quàm potenter protegere
sit eos, qui memorata quinque officia constanter imp-
studuerint.

Considera III. Quomodo tu ea hæcenus præstitisti,
præstare deinceps velis. Colloquium ad B. Virginem, qui-
dem denuo in Matrem & Patronam eligendo.

Punctum III.

Considera I. Quòd, etsi omnes homines ob causas habi-
tas assignatas B. Virginem singulariter colere, & amare
debeat, Sacerdos tamen speciales tres causas habeat, ob
meritò sperare queat, quòd ipsum singulariter suo Patre
adjutura, & protectura sit; nimirum 1. Quia idem quod
modo cum ipsa officium habet, dum & Christum totius
Evcharistia producit; & Parochianos suos ad S. Pauli eccle-
plum assiduò parturit, donec formetur Christus in illis.
Quia nihil magis optat, quàm ut pretium Redemptionis
Filio suo paratum in animabus non pereat, adeoque Sac-
dotes, qui ad hunc finem cooperantur, præ aliis libenter
vet, & juvat. 3. Quia advertit, quemadmodum inferna
Draco, ut S. Joannes c. 12. vidit, iratus sit contra ipsam,
abeat facere prælium cum reliquis de semine ejus, specia-
ter ijs, qui conatibus illius, ut Sacerdotes, fortius resistunt,
atque adeò magis etiam ab ipsa, quæ est terribilis ut cati-
rum acies ordinata, protegi mereantur.

Confidera II. Quantam in te fiduciam & amorem erga
 hanc SS. Caeli Reginam excitare debeant hæ rationes, quàm-
 ego adeo avidè arripere, & sequi debeas S. Bernardi consilium
 in ser. de aqueductu sic loquentis: *Modicum illud, quod of-
 ferre desideras, gloriosissimis illis, & omni acceptione dignis-
 simi MARIÆ manibus offerendum tradere cura, si non vis
 sustinere repulsam.*

Confidera III. Quomodo ergo cultum hunc Marianum
 totis viribus prosequi, & continuare deinceps velis, maximè
 cum charitas ordinata suadeat, ut, dum aliorum saluti invi-
 gilas, tuam præ alijs assecuras; assecurare autem vel maximè
 possis per constantem SS. Deiparæ cultum, cum juxta S.
 Bernardum, *sicut ab ipsa despectus & aversus, necesse est, ut
 pereat; ita ad ipsam reversus, & ab ipsa respectus, impos-
 sibile sit, ut pereat.* An non ergo dices cum ipso ad tuos Sub-
 ditos: *Filii mei, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima
 fiducia, hæc tota ratio spei mea.* Colloquium ad Christum,
 rogando, ut filialem tibi affectum, quo ipse Matrem prose-
 cutus est, communicet, eamque tibi efficaciter iterum com-
 mendet dicens: *Ecce Filius tuus.*

MEDITATIO III.

DE AMORE DEI.

Textus S. Ignatij.

In primis duo notanda sunt. Primum, quòd amor ipse ab
 operibus magis, quàm à verbis pendet. Circa quæ verba no-
 tandum est, hoc ipso, quòd S. Pater dicat, *magis amorem ab
 operibus pendere, non omnino excludere velle, amorem af-
 fectivum, quo in amati bonitate quis complacet sibi, eique
 etiam ex animo gratulatur, atque adeo eidem conjungi desi-
 derat; sed hoc solum indicare voluisse, quòd amor affecti-
 vus solus non sufficiat ad Salutem, nisi etiam effectivus, qui
 in opus ipsum prodit, jungatur; nam, ut rectè S. Gregorius
 hom. 3. in Evang. advertit, *nunquam est amor DEI otiosus;
 operatur enim magna, si est; si verò operari renuit, amor
 non est, perfectus intellige.* Hinc Christus Joan 14. dixit:
*Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit
 me.* Habent itaque se affectivus, & effectivus amor ad se in-
 Instr. VIII. R vicem*